

Kniha Daniel – šesťdesiatosem

Odhaľovanie prorockého posolstva ôsmej kapitoly Ezechiela: nedeľný zákon a posledné dni

Jeff Pippenger

2024-02-01

Ôsma kapitola Ezechiela je jednou z najľahšie pochopiteľných prorockých kapitol v Písmach. Táto kapitola má zreteľný východiskový bod.

I stalo sa v šiestom roku, v šiestom mesiaci, piateho dňa toho mesiaca, keď som sedel vo svojom dome a starší Júdu sedeli pred mnou, že tam na mňa zostúpila ruka Pána Hospodina. Ezechiel 8:1.

Videnie má zreteľný záver v jedenástej kapitole.

Potom ma duch pozdvihol a vo videní ma Duchom Božím preniesol do Chaldejska k zajatcom. A videnie, ktoré som videl, sa odo mňa vzdialilo. Potom som zajatcom hovoril o všetkých veciach, ktoré mi Hospodin ukázal. Ezechiel 11:24, 25.

Videnie ôsmej kapitoly sa začína piateho dňa šiesteho mesiaca šiesteho roku, len deň predtým, než sa dátum zhoduje s „666“, a skutočne, videnie je o nedeľnom zákone, ktorý je znamením šelmy, ktorej číslo je číslom „človeka hriechu“, a zároveň aj číslom ôsmeho kráľovstva, ktoré je zo siedmich. Tí, ktorí zvíťazia nad číslom „666“, prijímú Božiu pečať, a v deviatej kapitole sa Božia pečať kladie na Boží verný ľud posledných dní.

A videl som iné znamenie na nebi, veľké a obdivuhodné: sedem anjelov, ktorí mali sedem posledných rán; lebo v nich sa dovŕšuje Boží hnev. A videl som akoby sklené more zmiešané s ohňom; a tých, ktorí zvíťazili nad šelmou, nad jej obrazom, nad jej znamením i nad číslom jej mena, stáť na sklenom mori a mať Božie harfy. A spievajú pieseň Mojžiša, služobníka Božieho, a pieseň Baránkovu a hovoria: Veľké a obdivuhodné sú tvoje skutky, Pane, Bože všemohúci; spravodlivé a pravdivé sú tvoje cesty, Kráľ svätých. Zjavenie 15:1–3.

Tesne pred ukončením času milosti (lebo siedmi anjeli so siedmimi poslednými ranami v nasledujúcej kapitole Zjavenia vylejú Boží hnev) je označený Boží ľud posledných dní. Dosiahli víťazstvo nad štyrmi vecami. Slovo preložené ako víťazstvo znamená zvíťaziť nad, premôcť. Verní premohli šelmu, obraz šelmy, znamenie šelmy a číslo jej mena. Toto víťazstvo zahŕňa aj skutočnosť, že rozumejú tomu, čo tieto štyri symboly predstavujú. Len veľmi malé percento ľudí vie, čo tieto štyri prorocké symboly v skutočnosti predstavujú.

Svet kedysi vedel, že pápežstvo bolo smilnicou Babylona v sedemnástej kapitole, ale, ako to označilo Božie Slovo, pochopenie smilnice z Týru, ktorá smilní s kráľmi zeme, bolo počas dejín Spojených štátov zabudnuté. Zvíťaziť nad šelmou znamená správne rozdeľovať slovo pravdy pri rozpoznaní, že šelmou biblického proroctva je pápežstvo. V bezprostredne nasledujúcej kapitole vedú drak, šelma a falošný prorok svet do Armagedonu a Boží verní posledných dní musia viesť,

kto sú tieto tri mocnosti.

A šiesty anjel vylial svoju čašu na veľkú riekou Eufrat; a jej voda vyschla, aby sa pripravila cesta kráľom od východu slnka. A videl som troch nečistých duchov podobných žabám vychádzať z úst draka, z úst šelmy a z úst falošného proroka. Lebo sú to duchovia démonov, ktorí činia divy a vychádzajú ku kráľom zeme i celého sveta, aby ich zhromaždili do boja toho veľkého dňa všemohúceho Boha. Hľa, prichádzam ako zlodej. Blahoslavený je ten, kto bdie a zachováva si svoje rúcho, aby nechodil nahý a nevideli jeho hanbu. A zhromaždil ich na miesto, ktoré sa po hebrejsky volá Armagedon. Zjavenie 16:12–16.

Víťazstvo nad šelmou je víťazstvom správneho porozumenia tomu, kto je šelma. Práve citovaná pasáž vyslovuje blahoslavenstvo nad tými, ktorí bdejú a zachovávajú si svoje rúcho, avšak pri šiestej rane je už skúšobný čas pre všetkých ľudí úplne uzavretý. Keď povstane Michael, skúšobný čas ľudstva sa uzatvára a potom je vyliatych sedem posledných rán. Po uzavretí skúšobného času už niet možnosti zmeniť rúcho, a predsa je so šiestou ranou spojené varovanie. Toto varovanie sa týka správneho porozumenia šelme pred uzavretím skúšobného času, a ak toto porozumenie nemáte, stratíte rúcho Kristovej spravodlivosti ešte pred uzavretím skúšobného času.

„Tí, ktorí sa vo svojom chápaní slova stanú zmätenými a nedokážu rozpoznať význam antikrista, sa iste postavia na stranu antikrista. Teraz už niet času, aby sme sa prispôbovali svetu. Daniel stojí vo svojom údele a na svojom mieste. Proroctvá Daniela a Jána majú byť pochopené. Vykladajú sa navzájom. Dávajú svetu pravdy, ktorým by mal rozumieť každý. Tieto proroctvá majú byť svedectvom vo svete. Svojím naplnením v týchto posledných dňoch sa samy vysvetlia.“ Kress Collection, 105.

Ak človek nechápe, že antikrist je pápežstvo, skončí na strane pápežstva, alebo, ako napísal Ján, bude chodiť nahý a odhalí svoju hanbu. Získať víťazstvo nad šelmou znamená chápať, že šelma je pápežská moc, a všetko, čo je o pápežskej moci zjavené. Tí, ktorí získajú víťazstvo a chápu, že pápežstvo je človek hriechu, budú musieť pochopiť, že obraz pápežstva predstavuje princíp spojenia cirkvi a štátu, pričom cirkev ovláda tento vzťah.

V knihe Daniel je štruktúra šelmy, ktorá je spojením cirkvi a štátu, predstavená ako pustošivé prestúpenie. Prestúpenie je hriech a hriech, ktorý utvára pápežskú šelmu, nastáva vtedy, keď králi odovzdávajú svoju moc pápežskej autorite. Tým sa dopúšťajú duchovného smilstva, čo je Danielovo pustošivé prestúpenie a Jánov obraz šelmy.

Zvíťaziť nad pápežským obrazom znamená porozumieť prostredníctvom Božieho slova, že Spojené štáty najprv vytvoria tento vzťah a potvrdia ho pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, a potom prinútia celý svet, aby prijal ten istý vzťah.

Vzťah cirkvi a štátu, ktorý Spojené štáty vnúti zemi, spočíva v tom, že jednotná svetová vláda (Organizácia Spojených národov) vstúpi do spojenectva s pápežstvom ako s riadiacou mocou v týchto usporiadaniach. Získať víťazstvo nad obrazom šelmy znamená na základe Božieho prorockého Slova porozumieť, že obraz šelmy predstavuje práve tieto veci.

Získať víťazstvo nad šelmou a nad obrazom šelmy zahŕňa aj nadobudnutie porozumenia znaku autority šelmy (pápežstva).

Znamenie šelmy je vynútené zachovávanie nedele ako Božej soboty. Na získanie víťazstva nad znamením je potrebné pochopiť, že nedeľná bohoslužba je uctievaním slnka a že to nie je nič menšie ako pohanské uctievanie Bála. Súčasťou víťazstva je aj pravda, že nikto neprijíma znamenie šelmy dovtedy, kým nie je ľudom nanútené.

„Kresťania minulých generácií však zachovávali nedeľu v domnienke, že tým zachovávajú biblickú sobotu; a aj teraz sú v každej cirkvi, nevynímajúc rímskokatolícke spoločenstvo, úprimní kresťania, ktorí poctivo veria, že nedeľa je sobotou ustanovenou Bohom. Boh prijíma úprimnosť ich úmyslu i ich bezúhonnosť pred Ním. Keď však bude zachovávanie nedele vynucované zákonom a svet bude osvietený o záväznosti pravej soboty, potom ktokoľvek prestúpi Božie prikázanie, aby poslúchol nariadenie, ktoré nemá vyššiu autoritu než autoritu Ríma, tým vzdá úctu pápežstvu nad Bohom. Vzdáva poctu Rímu i moci, ktorá presadzuje ustanovenie nariadené Rímom. Uctieva šelmu i jej obraz. Keď teda ľudia zavrhnú ustanovenie, ktoré Boh vyhlásil za znamenie svojej autority, a namiesto neho budú ctiť to, čo si Rím zvolil za znak svojej nadvlády, prijímú tým znamenie oddanosti Rímu — ‚znamenie šelmy‘. A až keď bude táto otázka takto jasne predložená ľudom a oni budú postavení pred voľbu medzi Božími prikázaniami a ľudskými prikázaniami, tí, ktorí budú naďalej prestupovať, prijímú ‚znamenie šelmy‘.“ Veľký spor, 449.

Tí, ktorí dosiahnu víťazstvo nad šelmou, obrazom šelmy a znamením šelmy, musia dosiahnuť víťazstvo aj nad číslom jej mena. V období dejín, keď sa na neviestku z Týru nezabudlo, protestantský svet vedel, že pápežstvo je antikrist. Vedeli, že Pavol označil pápežstvo ako „toho bezbožníka“, „človeka hriechu“, „tajomstvo neprávosti“ a „syna zatratenia; ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa nazýva Boh alebo čo sa uctieva; takže ako Boh sedí v chráme Božom a vydáva seba samého za Boha.“ No teraz sa na veľkú neviestku z Týru zabudlo.

V minulých dobách existovali rozličné aplikácie izopsefie alebo gematrie, ktoré dokazovali, že číslo „666“ symbolicky predstavovalo pápežstvo. Klasickým príkladom toho je, že na pápežskej mitre sú napísané slová Vicarius Filii Dei. Vicarius Filii Dei, čo znamená „zástupca Božieho Syna“, a teda sa vzťahuje na jeho nárok, že sedí v Božom chráme a vydáva sa za Boha. Latinské písmená mena Vicarius Filii Dei sa rovnajú číslu šesťsto šesťdesiatšesť.

Šelma, ktorou je pápežská moc, je označená svojím číslom a jej číslo je „666“, ale človek hriechu utrpel v roku 1798 smrteľnú ranu a bol zabudnutý. V posledných dňoch sa má smrteľná rana zahojiť a zahojenie smrteľnej rany označuje, že Spojené štáty najprv vo svojom vlastnom národe utvoria obraz šelmy a potom prinúti svet, aby urobil to isté.

Svetový obraz šelmy je zároveň dvojitý i trojitý. Prorocky je dvojitý, lebo pozostáva zo spojenia cirkvi a štátu, no je trojitý v tom, že sa skladá z draka, šelmy a falošného proroka. Keď sa ustanoví trojité spojenie samotných mocností, ktoré privedú svet k Armagedonu, budú tou šelmou, ktorá je ôsmym kráľovstvom a je zo siedmich, a zároveň budú aj trojitým spojením šiesteho kráľovstva. Číslo mena šelmy v posledných dňoch je opäť „666“, lebo predstavuje tri kráľovstvá, z ktorých

každé je súčasťou šiesteho kráľovstva.

Získať víťazstvo nad šelmou, nad jej obrazom, nad jej znamením a nad číslom jej mena znamená porozumieť hádanke, že „ôsmy je zo siedmich“, čo je tajomstvom druhej kapitoly Danielovej, ktoré sa Daniel modlil pochopiť. Je to prvok Zjavenia Ježiša Krista, ktorý je odpečatený tesne pred uzavretím doby milosti, lebo ako povedal Ján, „čas je blízko“. Z tohto dôvodu sú tí, ktorí dosiahnu toto víťazstvo, znázornení ako tí, čo sú s anjelmi vylievajúcimi rany, lebo víťazstvo, čiže potrebné prorocké porozumenie, získavajú tesne pred uzavretím doby milosti.

Tí, ktorí chápu, že Zjavenie Ježiša Krista je odpečatené tesne pred uzavretím doby milosti a že číslo „666“ je prvkom tohto videnia, neprehliadnu, že videnie v ôsmej kapitole Ezechiela sa začína piateho dňa (čo je deň pred šiestym dňom), v šiestom mesiaci šiesteho roku. Na konci ôsmej kapitoly sa dvadsaťpäť mužov klania slnku a deviata kapitola označuje tých, ktorí prijímajú Božiu pečať.

Kontextom videnia je znak šelmy a pečať Božia a videnie sa otvára tesne pred uzavretím času milosti pri nedeľnom zákone, ako je to predobrazené číslom „666“. No uzavretie času milosti, ktoré je označené ako nastávajúce pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch, nie je uzavretím času milosti pre celé ľudstvo; je to uzavretie času milosti iba pre adventistov siedmeho dňa.

Videnie je predstavené tak, akoby sa odohrávalo v Jeruzaleme, ktorý je symbolom Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Pri prijatí nedeľného zákona v Spojených štátoch sú adventisti siedmeho dňa jedinou skupinou, ktorá je práve tam a vtedy braná na zodpovednosť za svetlo o sobote.

„Ak vám bolo predložené svetlo pravdy, ktoré vám zjavuje sobotu štvrtého prikázania a ukazuje, že v Božom slove niet nijakého základu pre zachovávanie nedele, a predsa sa stále pridržate falošnej soboty a odmietate svätiť sobotu, ktorú Boh nazýva ‚môj svätý deň‘, prijímate znamenie šelmy. Kedy k tomu dochádza? — Keď poslúchate nariadenie, ktoré vám prikazuje zdržať sa práce v nedeľu a uctievať Boha, hoci viete, že v Biblii niet ani slova, ktoré by ukazovalo, že nedeľa je niečím iným než obyčajným pracovným dňom, súhlasíte s prijatím znamenia šelmy a odmietate pečať Boha. Ak toto znamenie prijmeme na svoje čelá alebo na svoje ruky, musia na nás dopadnúť súdy vyhlásené nad neposlušnými. No pečať živého Boha je vložená na tých, ktorí svedomito zachovávajú sobotu Pánovu.“ Review and Herald, 27. apríla 1911.

Videnie Ezechiela od ôsmej po jedenástu kapitolu označuje dejiny vedúce až k uzavretiu doby milosti pre Jeruzalem. Je zobrazené tak, že sa odohráva len deň pred príchodom čísla „666“, a ôsma kapitola odhaľuje stupňujúcu sa vzburu vnútri Jeruzalema, ktorá vrcholí tým, že poprední muži sa klaňajú slnku, a tak prijímajú znamenie šelmy.

Deviata kapitola predstavuje anjela, ktorý prechádza Jeruzalemom (čím poukazuje na postupnosť), a vopred kladie pečať na jednu triedu pred ničivými anjelmi, ktorí potom zabíjajú všetkých, čo nemajú pečať. Obe kapitoly predstavujú postupujúce dejiny, ktoré vedú k nedeľnému zákonu, kde sa jedna trieda klania slnku a druhá prijíma Božiu pečať. Bezbožní sú potom odstránení z Jeruzalema, lebo nedeľný zákon oddeľuje bezbožných od múdrych.

Zapečatenie, ktoré je znázornené v deviatej kapitole Ezechiela, je to isté zapečatenie, ktoré je znázornené v siedmej kapitole Zjavenia.

„Ak majú prísť takéto výjavy, také strašné súdy nad vinným svetom, kde bude útočisko pre Boží ľud? Ako budú ochránení, kým nepominie rozhorčenie? Ján vidí živly prírody — zemetrasenie, víchricu a politický spor — znázornené tak, že ich zadržiavajú štyria anjeli. Tieto vetry sú pod kontrolou, až kým Boh nedá slovo, aby ich uvoľnili. V tom je bezpečnosť Božej cirkvi. Boží anjeli konajú Jeho vôľu a zadržiavajú vetry zeme, aby vietor nevanul na zem ani na more, ani na nijaký strom, dokiaľ nebudú služobníci Boží zapečatení na svojich čelách. Mocný anjel je videný, ako vystupuje od východu (alebo od východu slnka). Tento najmocnejší z anjelov má vo svojej ruke pečať živého Boha, alebo Toho, ktorý jediný môže dať život, ktorý môže na čelá vpísať znak alebo nápis tým, ktorým bude udelená nesmrteľnosť, večný život. Je to hlas tohto najvyššieho anjela, ktorý mal právomoc prikázať štyrom anjelom, aby zadržovali štyri vetry, až kým nebude toto dielo vykonané a kým on nevydá rozkaz, aby ich uvoľnili.“

„Tí, ktorí premáhajú svet, telo i diabla, budú tými uprednostnenými, ktorí prijmu pečať živého Boha. Tí, ktorých ruky nie sú čisté a ktorých srdcia nie sú čisté, nebudú mať pečať živého Boha. Tí, ktorí plánujú hriech a páchajú ho, budú obídení. Iba tí, ktorí vo svojom postoji pred Bohom zaujímajú postavenie kajajúcich sa a vyznávajúcich svoje hriechy vo veľkom antitypickom Dni zmierenia, budú uznaní a označení za hodných Božej ochrany. Mená tých, ktorí neochvejne hľadia, očakávajú a bdejú na príchod svojho Spasiteľa—vrúcnejšie a túžobnejšie než tí, čo očakávajú ráno—budú započítané medzi zapečatených. Tí, na ktorých duše dopadá všetko svetlo pravdy a ktorí by mali mať skutky zodpovedajúce ich vyznávanej viere, no sú zväznaní hriechom, stavajú si modly vo svojich srdciach, kazia svoje duše pred Bohom a poškvŕňujú tých, ktorí sa s nimi spájajú v hriechu, budú mať svoje mená vymazané z knihy života a budú ponechaní v polnočnej temnote, bez oleja vo svojich nádobách so svojimi lampami. „Nad vami, ktorí sa bojíte Môjho mena, vyjde Slnko spravodlivosti a uzdravenie bude v Jeho krídlach.““

„Toto zapečatenie Božích služobníkov je to isté, ktoré bolo vo videní ukázané Ezechielovi. Ján bol tiež svedkom tohto nanajvyššieho ohromujúceho zjavenia. Videl more a hučiace vlny a ľudské srdcia ochabujúce od strachu. Videl zem otrasenú a vrchy vrhnuté do stredu mora (čo sa doslova deje), jeho vody hučiace a rozbúrené a vrchy chvejúce sa jeho vzdutím. Boli mu ukázané rany, mor, hlad a smrť, vykonávajúce svoje strašné poslanie.“ Testimonies to Ministers, 445.

Spečatenie sto štyridsaťštyritisíc v siedmej kapitole Zjavenia je znázornené aj v deviatej kapitole Ezechiela a anjel pečatenia je najmocnejším anjelom, ktorý vystupuje od východu. Tí, ktorí sú stratení, ktorých mená sú vymazané z knihy života, sú predstavení ako tí, čo „nemajú olej vo svojich nádobách spolu so svojimi lampami“. Obe triedy vo videní v kapitolách osem až jedenásť knihy Ezechiel sú múdre a bláznivé panny z Matúša dvadsaťpäť, a sú teda adventistami.

„Podobenstvo o desiatich pannách z Matúša 25 takisto znázorňuje skúsenosť adventného ľudu.“ Veľký spor, 393.

Sestra Whiteová výslovne stotožňuje Jeruzalem z Ezechiellovho videnia s adventizmom:

„Pravý Boží ľud, ktorý má na srdci ducha Pánovho diela a spásu duší, bude hriech vždy vnímať v jeho skutočnej, hriešnej povahe. Vždy bude stáť na strane verného a priameho zaobchádzania s hriechmi, ktoré Boží ľud tak ľahko sužujú. Osobitne v záverečnom diele pre cirkev, v čase pečatenia stoštyridsaťštyritisíc, ktorí majú stáť bez vady pred Božím trónom, budú najhlbšie pociťovať nepravosti tých, ktorí sa hlásia k Božiemu ľudu. To je pôsobivo znázornené prorokovým obrazom posledného diela pod postavou mužov, z ktorých každý mal v ruke zbraň na zabíjanie. Jeden muž spomedzi nich bol odetý do ľanového rúcha a po boku mal písársky kalamár. „A Hospodin mu povedal: Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a urob znamenie na čelách mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú nad všetkými ohavnosťami, ktoré sa dejú uprostred neho.““ Testimonies, zväzok 3, 266.

Videnie Ezechiela v kapitolách osem až jedenásť sa priamo zaoberá dejinami adventizmu vedúcimi až k nedeľnému zákonu a pri ňom. Identifikuje dve triedy uctievačov, ktorí sa nachádzajú v Jeruzaleme (adventizme), a je prorocky spojené so Zjavením Ježiša Krista, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím času milosti, lebo jeho prvé odkazy predstavujú v prorockej symbolike číslo „666“. Týmto spôsobom označuje jednu zo štyroch vecí, nad ktorými múdri musia v posledných dňoch zvíťaziť, a tieto štyri veci sú súčasťou svetla o ôsmom, ktorý je „zo siedmich“. Zjavenie pätnásť takisto uvádza, že tí, ktorí zvíťazia nad štyrmi symbolickými aspektmi pápežstva, spievajú pieseň Mojžiša a Baránka.

V ten deň Izaiáš v dvadsiatej siedmej kapitole hovorí, že spravodliví posledných dní budú spievať pieseň vinice, čo je pieseň, ktorú spieval Baránok, keď chodil medzi ľuďmi, a ktorá označuje vyvolený ľud, ktorý je obchádzaný, zatiaľ čo je vybraný nový vyvolený ľud. Túto pieseň spievajú „múdri“ posledných dní počas zapečatovania v Ezechielovi deväť a Zjavení sedem. Ezechiellovo videnie v kapitolách osem až jedenásť je súčasťou práve tejto piesne.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Pravý Boží ľud, ktorý má na srdci ducha Pánovho diela a spasenie duší, bude vždy nazerať na hriech v jeho skutočnej, hriešnej povahe. Vždy bude stáť na strane verného a priameho zaobchádzania s hriechmi, ktoré tak ľahko sužujú Boží ľud. Osobitne v záverečnom diele pre cirkev, v čase pečatenia stoštyridsaťštyritisíc, ktorí majú stáť bez úhony pred Božím trónom, budú najhlbšie pociťovať nepravosti Božieho vyznávajúceho ľudu. Toto je pôsobivo znázornené prorokovým obrazom posledného diela pod postavou mužov, z ktorých každý mal v ruke zbraň na zabíjanie. Jeden muž spomedzi nich bol odetý do ľanového rúcha a pri boku mal písársky kalamár. „A Hospodin mu povedal: Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a označ znamením čelá mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú nad všetkými ohavnosťami, ktoré sa páchajú uprostred neho.““

„Kto v tomto čase stojí v rade Božej? Sú to tí, ktorí prakticky ospravedlňujú nepravosti medzi vyznávajúcim Božím ľudom a ktorí vo svojich srdciach, ak nie otvorene, reptajú proti tým, čo by karhali hriech? Sú to tí, ktorí sa stavajú proti nim a súcitia s tými, čo páchajú nepravosť? Nie, veru nie! Ak nebudú činiť pokánie a neupustia od satanovho diela utláčania tých, ktorí nesú bremeno diela, a od podopierania rúk hriešnikov na Sione, nikdy neprijmú znak Božieho

schvaľujúceho zapečatenia. Zahynú pri všeobecnom zničení bezbožných, znázornenom dielom piatich mužov nesúcich zhubné zbrane. Dôkladne si všimnite tento bod: Tí, ktorí prijímajú čistý znak pravdy, v nich utvorený mocou Ducha Svätého, znázornený znakom daným mužom oblečeným do plátna, sú tí, „ktorí vzdychajú a nariekajú nad všetkými ohavnosťami, ktoré sa dejú“ v cirkvi. Ich láska k čistote a k cti a sláve Božej je taká veľká a ich pohľad na nesmiernu hriešnosť hriechu je taký jasný, že sú predstavení ako tí, čo sú v smrteľnej úzkosti, ba vzdychajú a nariekajú. Čítajte deviatu kapitolu Ezechiela.“

„Ale všeobecné pobitie všetkých tých, ktorí takto nevidia široký protiklad medzi hriechom a spravodlivosťou a necítia tak, ako cítia tí, čo stoja v Božej rade a prijímajú znamenie, je opísané v rozkaze piatim mužom so zhubnými zbraňami: ‚Chodte za ním mestom a zabíjajte; nech vaše oko nešetří a nezľutujte sa: celkom pobite starých i mladých, panny i malé deti a ženy; ale nepribližujte sa k nikomu, na kom je znamenie; a začnite pri Mojej svätyni.‘
Testimonies, zväzok 3, 266, 267.